

ဇေယန (ရာမည)

အောင်မြင်စွာနှင့်

သန်လျက်ညှာထမ်းယက္ခတ်ရာတမ်း

"ဟိတ် ငါဆရာအမိန့် ငါ့ကိုအာခံချင်တာလား ဟမ်"

အဝါနဲ့ အနီကြား ခေါင်းပေါင်းကို ပေါင်းထားတဲ့ အသက်ငှပ်ကျော် အရွယ် လူကြီးရဲ့ မာန်မဲဟိန်းဟောက်သံက တိတ်ဆိတ်နေတဲ့ ညအချိန် ကို ဖောက်ထွက်လာခဲ့တယ်။

ဖယောင်းတိုင်နှစ်တိုင် ထွန်းထားတဲ့ ကျောက်ရုပ်နှစ်ရုပ်က အသက် ဝင်လာသည့် အလား ယိမ်းထိုးလှုပ်ရှား လာခဲ့တာကိုမြင်တော့ ပဝါ ကြားကို ခေါင်းပေါင်းထားတဲ့ သိုက်ဆရာ ဦးဘဟိန်းက ဘေးမှာ ရှိနေ တဲ့ တပည့်ကျော် သန်းမြင့်ကို မျက်ရိပ်မျက်ခြည်နဲ့ သတိပေးလိုက်တယ်။

အရိပ်အခြည် နားလည်တဲ့ သန်းမြင့်က အခြေအနေကိုမြင်ပြီး လှုပ်ရှားလာတဲ့ ကျောက်ရုပ် နှစ်ရုပ်ထဲကမှ ညာဘက်ထောင့်မှာ ရှိနေတဲ့ ကျောက်ရုပ်ပေါ်ကို အနီရင့်ရောင် ချည်ကြိုးနဲ့ ရစ်ပတ်လိုက်တယ်။

"ဟေ့ကောင် သန်းမြင့် ချည်မန်းကွင်းကို သုံးပတ်ပတ်စမ်း မတော်လို့ ပြတ်ထွက်ခဲ့ရင် မင်းနဲ့ ငါ အလောင်းတောင် ပြန်ရမှာ မဟုတ် ဘူး "

ဆရာဖြစ်သူရဲ့ စကားကြောင့် သန်းမြင့်က လက်ထဲမှာ ရှိတဲ့ ချည် မန်းကြိုးကို ရုပ်တုအပေါ်ကို သုံးပတ်ပြည့်အောင် ပတ်လိုက်တယ်။

"ဟားဟားဟား ငါ့ကို အာခံလို့ ရရိုးလား ယက္ခဉာဉ်နောင် အသားမ နာချင်ရင် ငါ့ကိုရတနာမြေပုံ ထုတ်ပေးစမ်း"

သိုက်ဆရာရဲ့ မာန်ဌာန်အပြည့် စကားကြောင့် ချည်မန်းကွင်း မစွပ်

ထားတဲ့ ကျောက်ရုပ်က သက်ရှိတစ်ကောင်အလား လှုပ်ရှားလာခဲ့ပြီး ကျောက်ပြားပေါ် ရပ်ထားတဲ့ ခြေထောက်အစုံကို မြင်းတွေ ပဒပ်ရပ် သလို ထောင်ပြလိုက်တယ်။

"ဟားဟား ညီတော်ယက္ခက လိမ္မာသားပဲ သန်းမြင့် မြင်နေရတဲ့ ခြေထောက်မှာ ကပ်နေတဲ့ ကြေးပြားမြေပုံကို ခွာထုတ်ပြီး ယူလာခဲ့"

သိုက်ဆရာရဲ့ စကားကြောင့် လွယ်အိတ်ကို ဘေးတစ်စောင်း လွယ်ထားတဲ့ သန်းမြင့်က ပဒပ်ရပ်ရပ်နေတဲ့ ယက္ခရုပ်တုရဲ့ ခြေထောက်အောက်မှာ ကပ်ထားတဲ့ ကြေးပြားကို ဓားဦးအချွန်နဲ့ ခွာယူလိုက်တယ်။

"နောင်တော်ယက္ခ သင်ခေါင်းမာမနေနဲ့ သင်မှာ ရှိတဲ့ မြေပုံ အညွှန်းကို ထုတ်ပေးစမ်း"

အသံဩဩနဲ့ ပြောလိုက်တဲ့ သိုက်ဆရာရဲ့ စကားကြောင့် ချည်မန်းကွင်းနဲ့ တုပ်ခံထားရတဲ့ ယက္ခရုပ်တုက အနည်းငယ် လှုပ်ရှားလာသလို ဖြစ်လာတဲ့ အချိန်

"ဘယ်သူတွေလဲဟေ့ ညဘက် အချိန်မတော် အော်ဟစ်နေကြတာ"

မီးတုတ်ရောင် တဝင်းဝင်းနဲ့ ရုပ်တုအနောက်ဘက် ချုံတောထဲကနေ လာနေကြတဲ့ လူတွေကို မြင်တော့

"ဒီနားမှာ ထင်းခုတ်တဲ့ လူတွေ ညအိပ်ကြတယ် ထင်တယ် ဘယ်ဘက်ကရုပ်တုကို ချည်မန်းကြိုးနဲ့ ချည်ထားလိုက်တော့ နောက်နေ့ကျမှ ဆက်လုပ်မယ်"

လူသံတွေ နီးသထက် နီးလာတာနဲ့ အမျှ ကျောက်ရုပ်နှစ်ရုပ်ရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေကလည်း တဖြည်းဖြည်း ငြိမ်သက်လာခဲ့သလို သိုက်ဆရာ နှစ်ယောက်ကလည်း အမှောင်ထုထဲကို တိုးဝင်ပျောက်ကွယ် သွားခဲ့

တယ်။

"ဘကြီးသန်း စောနက ဒီနားမှာ လူသံတွေ ကြားလိုက်သလိုပဲ အခု လာကြည့်တော့ ဘယ်သူမှ လဲ မရှိတော့ဘူး"

"ငါတို့ စိတ်ထင်လို့ ဖြစ်မှာ ပေါ့ ဒီလိုနေရာမျိုးကို ဘယ်သူမှ လာရဲမှ မဟုတ်လောက်ပါဘူး ကဲကဲ ကိုယ့်နေရာကိုယ် ပြန်သွားတော့ မနက်ဖြန် မှာ ထားတဲ့ ထင်းတွေ မရရင် ဖောက်သည် ပျက်လိမ့်မယ်"

ထင်းခုတ်သမားအဖွဲ့ ပြန်ထွက်သွားပြီးတဲ့ နောက်မှာ တော့ ပတ်ဝန်းကျင်က ပုံမှန်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားခဲ့တယ်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်မှာ တော့ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းများ စွာထဲက ကျန်ရှိနေတဲ့ ယက္ခဉာဏ်ရုပ်တု နှစ်ရုပ်အနက် သန်လျက်ကိုညာဘက် မှာ ထမ်းထားတဲ့ ယက္ခရုပ်တုတစ်ရုပ်က ထူးဆန်းစွာ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ တယ်။

ယက္ခဉာဏ်ရုပ်တု ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ နေ့ ကစပြီး အနီးတစ်ဝိုက် မှာ ရှိတဲ့ ရွာတွေလည်း တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်း ရွှေ့ပြောင်းသွားခဲ့ရ တယ်။ ကျန်ရှိနေတဲ့ ရုပ်တုကလည်း ရာသီဥတုနဲ့ သဘာဝရဲ့ တိုက်စား တဲ့ ဒဏ်တွေကြောင့် မြေကြီးအောက် ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့ရပြီး အောင်မြတ် သာတို့ ဆရာတပည့်တွေ ပြန်လည် ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပုံ ကိုတော့ (အောင်မြတ် သာနှင့် ရက်ကိုးဆယ်အဓိဋ္ဌာန်) ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုမှာ ဖတ်ရှုနိုင်ပါတယ်။